

Ministeren med Urette. Og jeg er overbevist om, at det ærede Medlem vil tage sin Kritik tilbage, naar vi kommer til at tale om Sagen i Udvalget, thi her i Tinget kan det jo ikke nytte at diskutere disse Detailler.

Det ærede Medlem og for Resten ogsaa det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Karen Ankersted) var inde paa, at det var uheldigt, at der i Loven staaer, at drikfældige Forsørgere kan interneres indtil 2 Aar; men at det gøres afhængigt af den anden Ægtefælles Samtykke. Jeg er klar over, at det vistnok er forkert, og at vi maa bort derfra, saaledes at det bliver Regelen, at det offentlige kan internere en drikfældig Ægtefælle uden Hensyn til, om den anden giver sit Samtykke dertil eller ej. Det vil være et meget stærkt Pres at lægge paa den vedkommende Ægtefælle, hvis paagældendes Samtykke skal være afgørende. Det ærede Medlem var ligeledes enig med mig i nogle Forandringer, vi har foretaget i Ministeriet, og som ikke var foreslaaede af Kommissionen, navnlig angaaende Anmeldelse af alle Børn fødte udenfor Ægteskab. Dér vil vi altsaa let kunne mødes med hinanden. Og jeg tror ogsaa, at det vil kunne ske paa en Mængde andre Punkter. Det ærede Medlem var nemlig inde paa, at det gælder om at gøre Loven populær, og jeg har absolut samme Anskuelse. Men det forekom mig, at det ærede Medlem var noget streng overfor velvillige Damer, hver anden Præst og hver Lærer, idet det ærede Medlem mente, at de optraadte alle som sagkyndige. Jeg fik efterhaanden af det ærede Medlems Tale det Indtryk, at de eneste sagkyndige var egentlig kun de, der sad i Kommissionen. Jeg synes, det er godt, at vi netop faar Anskuelserne frem rundt omkring fra, baade fra hver anden Præst, eller det var maaske fra hver anden Lærer og hver Præst og fra velvillige Damer. Lad os høre, hvad de siger, og saa tage vort Standpunkt dertil. Paa den Maade er jo bl. a. den Ændring, som det ærede Medlem og ogsaa de øvrige ærede Talere har givet deres Tilslutning, angaaende Anmeldelsen af alle udenfor Ægteskabet fødte Børn, blevet til.

Det ærede Medlem blev noget, jeg vil ikke sige, fornærmet, men dog noget stødt i sin politiske Anskuelse over, at Lovforslagene først var kommet frem i dette Ting, dette rolige og regulerende Ting. Jeg tror dog ikke, at disse Love skal ses fra politiske Synspunkter; Sagen maa ses ud fra et praktisk Synspunkt; derfor er Lovforslagene først forelagte i dette Ting, der kan behandle dem nu og til Efteraaret

straks tage fat paa dem, hvorved man hurtigst muligt kan faa Lovforslagene gennemført i Praksis.

Det ærede Medlem var endvidere inde paa, at jeg havde foreslaaet, at der skulde være een Kvinde i Værgeraadet, og det var en saa mærkelig Regel, at det ærede Medlem helst vilde lade være at tale mere derom. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem havde talt noget mere derom og sagt, at det stemmer med den nugældende Ret, og at han dernæst havde takket Justitsministeren, fordi han dog sikrede Kvinderne nogen Adgang til at komme ind i Værgeraadene, idet det absolut ikke er givet, at de vilde komme derind, hvis der ikke her stod, at der skal være en Kvinde. For Resten behøver det ikke at være blot een Kvinde. Der kan komme mange Kvinder ind baade som Læger, Lærerinder og Sagførere. Og jeg haaber at se mange Kvinder rundt om i Værgeraadene.

Der er dernæst Spørgsmaalet, om det skal være direkte eller indirekte Valg. Jeg tror, at det er fornuftigt med indirekte Valg, saa at man ikke i en politisk Kamp tid opstiller sine Lister af politiske Hensyn. Jeg tror, det er bedst, at de politiske Raad vælges rundt omkring, og naar de er kommet i Ro, enes de nok om at tage de Personer, der paa det paagældende Sted er bekendte for at have mest Interesse for denne Sag. Paa den Maade tror jeg, man gør Loven og Værgeraadsinstitutionen populær. Hvis Valget derimod kommer ind i den politiske Valgkamp, og der under denne fremføres Eksempler paa, hvorledes Børn er blevet mishandlet dér og dér, tror jeg ikke, det gaar saa godt. Ud fra den samme Tankegang tror jeg, det er forkert at fastsætte Betaling for Værgeraadsmedlemmerne, for ikke at tale om, at der saa kommer en hel Mængde nye Embedsmænd, thi jeg er overbevist om, at det ærede Medlem og jeg er enige om, at vi har nok af dem i Forvejen. Det er selvfølgelig rigtig, hvad det ærede Medlem sagde, at der er nogle, der nu maa holde sig tilbage, fordi de ikke har Raad til at paatage sig dette Hverv; det kan jeg fuldt ud godkende. Men det kan ikke hjælpe at se alene paa den Side af Sagen, vi maa ogsaa se paa, at hvis vi gaar over til at betale for dette Hverv, vil der maaske blive mange, der vil tilstræbe det uden egentlig at have særlig Interesse derfor, og de vil maaske paatage sig mere, fordi jo mere Arbejde der er, desto større Betaling faar man, saa at Hvervet efterhaanden gaar over til at blive en hel Livsstil-